

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM: T. előfizetőinkhez. — Szükséges reformok. — A kiállítási dohánytözsdekről. T. előfizetőinkhez. — Vegyesek. — Tárca: Kedves Adrienne nagysám! Irtó: Heltai Nándor. — T. vidéki olvasóinkhoz. — Hirdetések.

T. cz. előfizetőinkhez.

Ezennel tudósítjuk tisztelt előfizetőinket, miszerint mindazok előfizetési pénzét, kik azzal hátralékban vannak, postai megbízás útján fogjuk beszédelni.

Felkérjük tehát tisztelt előfizetőinket, hogy hátralekos előfizetési pénzeiket vagy dírekte hozzánk (Károly-körút 7. sz.) küldjék, vagy pedig a postai megbízás útján azt beküldeni szíveskedjenek.

A kiadóhivatal.

Szükséges reformok.

Tagadhatatlan, hogy az eladás terén, több újítás lenne szükséges. Akár a kis akár a nagy árudákról szólunk, mindegyiknél találunk hiányt, s a régi intézkedések káros behatással vannak az egész dohánygyedáruságra.

Mindenekelőtt a nagytözsdek azok, melyeknek nehezséges tevékenysége útjában áll azoknak, kik azzal hivatásszerűen foglalkoznak. Ha áttekinthetjük azon orjási hálót, melyet a nagyárusok kepeznek, kik arra vannak hivatva, hogy

körülbelül 50 millió forintnyi árut adjanak el, s ha tekintetbe vesszük, hogy az az 5—600 nagyárus körülbelül 45000 kisárust szolgál ki, akkor azt hihetetlennek találjuk. S mintha csak azon lenne a monopolium, hogy a forgalom évenként folyton növekedjék, annyira növekszik s így nem is csodálható, hogy van kisárus, ki nem bír évenként 200 frtnál több fogyasztást kimutatni, s ezzel aztán kezdődik a nagyárus baja és szenvedése. Tudvalevő, hogy a vidéki nagyárus, ki csak néhány száz forint provisiót kap, oly munkát végez, mely a provisióval semmifele arányban sincsen. A nagyárus önmagát annyira kompromittálja, hogy a kisárusnak a legkisebb mennyiséget is kiadja, ez oly körülmény, mely megint a mellett bizonyít, hogy a nagyárus minden szabályzat, rendelet nélkül jár el és árújit, melyet nagyban lenne köteles eladni, kénytelen kisebb részletekben kiadni a kisárusoknak.

Engedjék meg a t. olvasók, hogy e fejezetről többet szóljunk, mint a megnyitit szükségesnek vélnek. Ha valaki pl.

azt hiszi, hogy az mindegy a nagyárusnak, hogy 100 frtnyi árut 12 személynek vagy 3 személynek ad ki, az nem ért a dologhoz. Azt hittük, hogy a nagyárus ezáltal megkárosul s ezt azért nem veszik észre, mivel általában nagyon sokat nem vesznek észre ez ügyben.

A második nagy baj a szállítás, mivel sok nagyárusnál a dohányszállítás a provisió legnagyobb részét elnyeli. Ezért azt hisszük, hogy nem végzünk haszontalan munkát, ha a nmélt. pénzügyminiszteriumot felkérjük, miszerint oda lehetni szíveskedjenek, hogy a vasutaknál s a hajónál a dohány és szivarárúkat olcsóbban szállítsák. Nem tudjuk határozottan, hogy vajjon az állam a saját áruinál ily valóban kiváló előnyöket igénybe vesz-e, de nem kételkedünk abban.

Hisszük, hogy a nmélt. m. kir. pénzügyi miniszterium elég hatalommal és befolyással bír arra nézve, hogy a dohányárúkat olcsóbb szállítását kieszközölje. Ha ez megtörténik, akkor oly reform létesül, melynek jogosultsága minden kétségen kívül áll.

TÁRCZA.

Kedves Adrienne nagysám!

— Igaz ugyan, hogy jelenleg minden fiatal poetának meg van a maga külön nagyságos asszonya, kihez társadalmi félszegseink megrovását intézi, s igaz az is, hogy kegyed, bájos Adrienne, nem azt mondta nekem, hogy valamely lap hasábjain feleljek önnek azon kérdésére, vajjon dohányozzanak-e a nők; de bocsásson meg, először is segédszerkesztője lévén a „Dohányárusok Közlönyének” mely lap olvasóit minden esetre érdekli eme kérdés, másodszor pedig, ha először adnám elő kegyednek véleményemet, nem terjeszketném ki annyira e tárgyra vonatkozólag, a mint azt akarom és engedje meg, bájos Adrienne nagysám, de én mindenekelőtt hírlapíró vagyok, ki minden alkalmat felhasznál, hogy tárgyat szerezzen magának lapja tárczarovatára számára.

Mikor múlt penteken kegyednél voltam oly szívesen fogadott, hogy valóban nem tudom mivel érdemeltem ezt meg. Bájos csicsérgéssel előadta nekem, hogy kedves mamája nem lévén oda haza, a háztartás gondjai most ke-

gyedre háramlottak. Beszeltünk színházról, koncertekről, bálokról, miközben a kis Juczi, a kegyed fitos duennája, behozta a párolgó théat. Szüresülés közben pillantásokat váltottunk egymással, óh azok a pillantások megreszegtettek s így nem is vehettem észre, hogy mily rútul rászédett engem. Nem adott cognacot a théamba. Ime fogadja e helyen teljes bocsánatomat.

Theázás után mindketten rágyújtottunk egy-egy illatos egyiptomi cigarettre. Kegyed, bájos Adrienne, most már megmondhatóan, kissé felénk vetve ajkai közé azt a füstölgő kis masinát, később azonban neki a bátorodván bodor füstfelhőket eregetett és én kejes mármorral szittam magamba a füstöt.

Végre egy kis bátorságot véve magán azt a kérdést intézte hozzám, hogy mit tartok én a dohányzó nőkről? Bocsánat, bájos Adrienne, de képzelje el a helyzetet: egy illatos boudoir, benne két személy, mindkettő dohányoz, az egyik férfi, a másik, a másik az egy bájos teremtés, kinek ajkai között oly kaczerul áll az a cigarett, hogy részre hajlatlan véleményt mondani teljesen képtelen voltam. Gondolkozási időt kértem.

Őn megadta nekem, de kikötötte,

hogy a tárgyat a legreszletesebb formában adjam elő.

Ime, bájos Adrienne nagysám, e helyen felelek meg Önnek kérdésére.

Dohányozzanak-e a nők?

A fin de siècle legtöbb hölgye dohányoz es nem huzódozik, ha egy fiatal ember cigarettel kínálja.

Ez már bevett szokás.

Egyet azonban engedjen meg, bájos nagysád, hogy kijelenthessem, miszerint igenis dohányozzanak a hölgyek, de azok, kik arra születtek.

Csodálatosnak hangzik, de úgy van, nőknek a dohányzásra születniök kell, mert képzelje el, Adrienne nagysám, hogy egy kereskedő neje, ki az üzletben a főkönyvet írja, vagy egy spieszburger neje, ki harisnya kötes közben cigarettet, mily ferde helyzetbe kerül. Ez a legenyhébben itelve is nevétségesnek tűnik fel előttünk. Nincsenek nekem a születésre vonatkozólag előítéleteim és megengedem, hogy sokan, kinek ereiben csak közönséges piros vér folyik, de szellemükkel tért hódítottak, hátterbe szorították a kék vér arisztokratáit.

Hogy egy nő ajkai közt a cigarettet, nem mondom megtűrjük, de inkább természetesen találjuk, ahhoz egy bi-

A ládák reformját egyelőre elejtjük már azért is, mivel a kis ládák olcsóbbá tétele már magában véve is elég újítás s aztán csak idő kérdése, hogy a nagyobb ládák mikor lesznek olcsóbbá. De ami ennél fontosabb az a dohányárusok hitelképességi viszonyai. Ha egy bank bizonyos összeget ad jószágra vagy házra s a hitelképességről már egyszer megbizonyosodtak a hitelkérő szépen megköszönne, hogy a bank naponként inventálhatna nála. A hitelt kérelmező nagyárus az államnak jelzálogot ad s ezzel azt hisszük eleget tett adósi minőségének, most még csak az állam részén van, hogy a jelzálogot a maga részére biztosítsa: mire való tehát ez az örökös inventarizáció, mely a pénzügyi közegeket nagyban foglalkoztatja, a nagyárust üzletében akadályozza s néha oly szekaturákra ad alkalmat, miről a beavatlanok fogalma sincs.

Több hasznos reformot szeretnénk még életbe léptetni, azonban gondoljunk arra, hogy előbb a diagnózist kell felállítanunk s csak azután gondolhatunk javulásra.

Ezért befejezzük ezen cikkünket és igérjük, hogy mindig ezen reformok érdekében fogunk működni, csak kérjük a t. olvasók szíves pártfogását oly reformok keresztül vitelére, melyek csakis érdeküket képezik.

A kiállítási dohánytőzsdékről.

Jól informált oldalról azon értesítést nyertük, miszerint az 1896-iki kiállításban lévő dohánytőzsdéket a nmélt. pénzügyminiszterium, illetve a központi dohányigazgatóság a saját költségén fogja vezetni. E szerint tehát a kis tőzsde ve-

zényos keret is szükséges. Sötét szőnyegek, sötét tapéták, kényelmes chaise longue, melyen gyönyörű medvebőr szőnyeg van, zongora japán selyem terítővel, causeusok s végre egy kis exotikus dohányzó asztalka, ez azon keret, melyen belül egy dohányzó hölgyet elképzélhetek.

Bájos Adrienne nagysám, ön bizonyára azonnal észrevette, hogy az ön kis boudoirját irtam le a kíváncsi olvasó publikum előtt. Boocsánat e tettemért, de a jepsuitákkal szólna a cél szentesíti az eszközöket s az én célelem e helyütt kijelenteni kegyednek, miszerint igenis dohányozzék s most még elárulom a t. olvasó hölgy közönségnek „hogyan” dohányozzanak. Mert ez is a tárgyhoz tartozik.

A gyufa egyetlen villanásával gyujtsa meg cigarettjét, ne fújjon, ne krakogjon mellette, de egyáltalán tüntesse fel a legdiszkréttebb módon úgy a dolgot, hogy meglássék a gyakorlat.

A cigarettet mindig két ujjal között tartsa, mert nincs csunyasabb valami, mint ha egy hölgy a cigarettet fogai közé szorítva tartja, keze segítségével nélkül.

Folyton figyelnie kell a hamura, hogy mindig a kellő időben kerüljön a díszesen kiállított hamutartóba.

A hölgyeknél észre lehet venni, hogy vajjon passióból, szokásból cigá-

tésével nem biznak meg privát embert, de a legnagyobb valószínűség szerint az állam szolgálatában lévő hölgyek vagy urak fogják a vevőt kiszolgálni. Mi — természetesen — kezdettől fogva azon voltunk, hogy a kiállítási dohánytőzsdéknek a kiállításához magához és a monopoliomhoz méltóknak kell lennie. Kifejeztük azon nézetünket, miszerint a dohánytermékek eladása egy megbízható cégére bizassék, mely egy a megfelelő tőkével, mint kereskedelmi ismereteivel biztos zálogul szolgál arra nézve, hogy a monopoliom tekintélye semmi esetben sem lesz veszélyeztetve. Semmi esetre sem gondoltunk kísérletre, mert a jelenlegi állapotot csakis ennek vehetjük. De miként is képzelhetők egy pillanatig is, hogy az ily experimentum üdvös lenne. Mily gondolat is az, hogy a m. k. doh. monopoliom pár hónapra eladási helyiséget létesítsen, melynek költségei minden esetben legalább is annyit tesznek ki, a mennyi provisiót egy privát cégnek engedélyeznek.

Mert még csak az jönne tekintetbe, hogy melyik megbízható cég vállalkoznék erre a feladatra. A mi ezt illeti távol vagyunk attól, hogy e tekintetben cégeket ajánljunk. Századunkban ez mindjárt gyanus és rögtön a részrehajlósággal vádolnak. Csak azt kívánók megjegyezni, hogy úgy a fővárosban, mint a vidéken több ide qualificálható cég létezik. Annnyira még nem vagyunk hála istennek, hogy ezen célra nem találhánk néhány megbízható, megfelelő tőkével bíró céget.

Még csak egyet kívánunk megjegyezni t. i., hogy azon idea, miszerint a kiállítási doh.-tőzsdét az állam a saját

rettezik vagy pedig csak az elegancia utánozni akarása. Szántszándékkal mondtam e helyütt az utánozni akarást, mert a valódi eleganciát utánozni nem lehet, annak születnie kell az emberrel.

Ha barátnői és barátai körében van sohase beszéljen, ha a cigarett a szájában van. Ha oly hölgy látogatói vannak, kik nem dohányoznak inkább mondjon le ez élvezetről s ne dohányozzék egyedül az ily társaságban.

Ha most újólag és végezetül ismét feltenné az előbbi kérdést, kedves Adrienne, akkor mintegy conclusió képen az felelhetném kegyednek: igenis dohányozzék, ha gyönyörűséget lel benne s ha később mintegy szokássá lesz; ha azonban csak a legcsekélyebben is nehezére esik, vagy pedig nem talál benne élvezetet, akkor ne dohányozzék, hisz az nem feltétlenül szükséges.

Most pedig engedje meg bájos, Adrienne, miszerint bocsánatot kérjek Öntől azon merészségemért, hogy efeleletet nem mint ön kívánta személyesen és szóbelileg, hanem e lap hasábjain és nyomtatásban adom át a pártatlan közvéleménynek.

Lgyebekben pedig maradtam bájos nagysád őszinte hiva

1895. január 9.

Heltai Nándor.

költségén vezesse, csak abban az esetben bír létjogosultsággal, ha a vezetésre alkalmas privát személy egyáltalában nem jelentkeznék.

T. előfizetőinkhez.

Lapunk célja lévén a dohánynagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálani; időnként teljesen a dohányel-árusítók érdekeinek szentelni; s szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárulási szakmába vágó szóbeli vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük es kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkérjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszlól mindenkint biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utoni orvoslását, szakmába vágó beadványok szerkesztését, stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Vegyesek.

A budapesti m. kir. dohánybevéltő hivatalnál az eddig átadásra került dohányokon általában meglátszik a mostoha időjárás, mert a dohányok nagy része a kényszereretttség jeleit hordja magán, de meglátszik ezzel szemben a termelők elismerésre méltó igyekezete is, melylyel a természetből nyert gyengébb minőséget, gondos kezeléssel által lehetőleg megjavítani iparkodtak. — Így a legelőbb beváltott dohányok közül alkalmunk volt látni, hogy Kűszler Henrik tápió-szelei nagytermelő úrnak a dohányja igen szépen kidolgozott és kitünő kezelésben részesült, a melynek nagy előnyét képezte, hogy a termelés legnagyobb része pajtában száradt, — kihányás dohányja talán egyáltalán nem volt, s ez legjobb bizonyítéka a rendkívül gondos és helyes kezelésnek. Átlag ára mtrmászánként mintegy 19 frt 70 krt tett ki, a mi mindenesetre igen szép eredménynek mondható. — Szilágyi Emil nagytermelő úr dohányjain is meglátszott az igyekezet, a gondos összeállítás s az anyagnak az idén aránylag nagy jósága, a mit az okszerű művelés s különösen a műtárgyak használata által ért el. — Az eddig beszállított dohányok általában gondos kezelésről és helyes összeállításról tanuskodnak. — A további eredményekről majd jövő számunkban bővebben fogunk írni. — Itt említhetjük meg, hogy azon termelő uraknak, a kik a budapesti beváltóhivatalhoz vasuton szállítják be dohányjaikat, a befuvározásra ajánlhatjuk Schöbn Ignác és Guttman szállítókat, a kik e téren már évek óta, termelők meglégedésére működnek.

A dohányjövődék pénztári eredménye a mult év (július—szeptember havi) III-ik évnegyedében — a pénzügyminiszterium által közzétett hivatalos kimutatás szerint — a következő volt: bruttó bevétel 12,903,665 frt 07 kr. (az 1893. év hasonló időszakában volt: 12,645,004 frt 31 kr, tehát az idei eredmény 248,660 frt 76 krral kedvezőbb.) — bruttó kiadás: 3,558,483 frt 82 $\frac{1}{2}$ kr, (az 1893. év hasonló időszakában volt: 4,831,139 frt 40 $\frac{1}{2}$ kr, tehát az idei eredmény 1,282,655 frt 48 krral kedvezőbb.) — e szerint az 1894. év III. ne-

gyedének pénztári eredménye, az előző év hasonló időszakához képes, a dohányjüvedékre nézve egészen véve 1.531.316 frt 24 krral volt kedvezőbb.

Dohányjüvedéki szakvizsgálatok. Az állami tisztviselők illetményeit szabályozó 1893. IV. t.-cz. intézkedéseinek folyamánaként elrendelte a pénzügyminiszter, hogy jövőre sem a dohánygyári, sem pedig a dohánybeviteli szakmában a X-ik fizetési osztályba sorozott állásoknál magasabb osztályzatba tartozó állást nem nyerhet el az, a ki az e szakmára vonatkozólag rendszeresített szakvizgát le nem tette. Kivételt képeznek a dohánygyáraknál rendszeresített szertári-kezelői állások, melyek elnyeréséhez szakvizsga nem kívánatik, kivételtnek továbbá a pénzügyi igazgatás más ágazatából a pénzügyi fogalmazói vizsga letétele után a dohányjüvedéki központi igazgatóságához átmenő fogalmazási tisztviselők, a kik jövőre a dohányjüvedéki szakvizsgának letétele alól fölmentetnek.

Mint párisi lapok jelentik egy Bide nevű hölgyet ítélték el a napokban tolvajlás miatt. Ő nagysága igen szenvedélyes dohányos volt és kiválólag csakis pipákat lopott. Lakásán 2600 pipát találtak, melyek közül 39 már szép barnára volt kiszíva.

Drezdából tudósítók a következőket írja. „Vexir szivar és cigaretta” név alatt egy játékszer került forgalomba, mely sok tréfára szolgáltat okul. Ezek oly szivarok és cigarették, melyek rövid égés után részint tűzijátékká lesznek, részint pedig jó illatot terjesztő parfümmé. Az előbb forgalomban lévő u. n. Knall Ezigare-tól annyiba különbözik, hogy teljesen veszélytelen.

Párisban nagy számmal vannak, kik a szivarvégek gyűjtésével keresték kenyerüket. A szivarvégeket szortirozták, a cigarettákból

meg a dohányt vették ki és szegényebb embereknek kik csak ez úton élégíthették ki dohányzást vágyukat, eladták.

Tökéletes bőrze alakult így szabad ég alatt. Egyike ezen dohánykereskedőknek nagyon meg volt lepődve a napokban, midőn épen egy ily skatulya finoman őrölt szivarvéget akart eladni. T. i. megidéztek a törvényszék elé. Itt előadta, hogy kereskedése jogosultságán sohasem kétkedett, miután azt már 50 év óta üzi. A bírak azonban ellenkező véleményen voltak és az enyhítő körülmények tekintetbevételével 100 fr. pénzbírságra ítélték. A vádat nem a monopól kezelősége indította, hanem az orvosi egyesület, a mennyiben ez utóbbi többször kimondta már, hogy az idegen szivarvégekkel való bagózás felette veszélyes az egészségre nézve.

Az ezredéves kiállítás iránt írja miskolci levelezőnk — Borsodmegyében nagy érdeklődés mutatkozik. A bejelentések első csoportját már felterjesztették. Eddig jelentkeztek: Sarkány Kornél, D. Horváth (bányászati), Dobsina város (kohászati), Reiner és Kerekes Jolsva (kalapos), Ráth Károly Rozsnyó (rézműves ipar), Miklósy József Pelsőcz (aczélaru), Heintelmann-féle (vasgyár), Hisnyóvíz, Leszli Miksa és Hercz Jenő Miskolc (gazdasági gépek), Moskovits S. Miskolc (gőzgép), Babasik Márton, Baksa György, Szlanina János, Bolha György F.-Zsaluzsány (teglá és cserép), Szeles Orbán János, Susány-Jolsva, Jolsva város (kövek, márvány), Rozsnyói asztalos szövetezet, Euleky István Rozsnyó (bútorok), Balsay Márton Rozsnyó (edények), Bolha György és János (tűzálló árúk), Kőedénygyár Murány, Zsazsulány és Susáng községek (aggyagok), Markó-féle börgyár Rozsnyó, Ratkói szattyánosok, Strompf Károly Rozsnyó (kidolgozott bőrök), Preszler József (bőröndáru), Ratkó szürcsapok (szürczabóárúk), Pelikán és Gyukits, Miskolc (kalapgyár), Siskovits István (kalapos), Roxer Gyula, Nadabula (papirgyár), Offenmüller Antal, Miskolc (aranyműves), Schwarz Ferencz és társa, Miskolc (csemetygyár),

Hoffman Miksa, Jolsva (pokróczok), S. Fodor Gyula, Miskolc, (majolika, hegedű), Vladár Miksa (szobrászmunkák), Vánca Emma, Miskolc (fényképek), Főzi Bertalan, Miskolc (könyvkötés). Külön pavillonukban fognak részt venni a kiállításon: a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű-részvénytársaság (Likár, Nyustya, Ozd, Nádasd), a diósgyőri vas- és aczélgépgyár, Miskolc városa a kiállítás ipari céljaira 2000 forintot, Sajó-Szent-Péter 20 forintot, Tisza-Tarján és Tisza-Kürt községek 5 forintot szavaztak meg.

A dohánytermelési engedélyek. A miskolci kereskedelmi kamara mult évi jeletésében felpanaszolta, hogy a dohánytermelési engedélyek korlátozása nagyon is kedvezőtlen visszahatással van a nép vagyoni viszonyaira. Most a — kamara mint levelezőnk jelenti — azt az értesítést kapta minisztériumtól, hogy ezidő szerint nem cselja többé a termelési engedélyek csökkentése.

Németországban a szivarok elkészítésénél surrogátumok hozzávétele törvényileg meg van tiltva. Kivételt képeznek és használhatók a dohánygyártmányok elkészítésénél cseresznye és meggy levelek, meliloth nevű virág és sózott rózsá levelek.

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkerjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dolgról, melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivarnevek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósítást hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be-
küldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kéri, ha titokban akarják tartani, akkor számíthatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

HELTAI NÁNDOR segédszerkesztő.

„CLUB”

francia szivarkapapir!

!!! ÓVÁS !!!

Tudomásomra jutott, hogy a **t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos uraknak** több helyen, midőn „**CLUB**”-ot akarnak venni, ezen kedvelt gyártmányom egy utánképzésért adják, azon megjegyzéssel, hogy a gyáros a „**CLUB**”-ot most „**igy**” csinálja, amely árut aztán természetesen szintén ily megjegyzéssel kénytelenek a közönségnek tovább ajánlani. Indíttatva érzem magam ennél fogva jó hírnevem fenntartása érdekében a **t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos urakat figyelmeztetni**, hogy patent „**CLUB**” gyártmányon mindig rajta van a nevem: **S. D. Modiano.**

Kapható minden nagykereskedésben:

	Detail ár:
Club-Patent 75 lap	3 kr.
Club-Patent 120 lap	4 kr.
Club-Perforé 100 lap	2 kr.
Club francia hüvelyek minden nagyságban	25 kr.

FŐÜGYNÖKSÉG NAGYBANI ELADÁS SZÁMÁRA:

Halász Ferencz, Budapest, Király-utca 10.

„HEITERE BLÄTTER“

Szerkesztő és kiadó

HATSEK ADOLF

Megjelenik minden szombaton 16—20 oldal, nagy-szerű tartalom, művészi kivitelű illusztrációk.

Előfizetési ár: egy negyedévre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Kapható **minden** elárusító helyen, dohánytözsdeben, kávéházban.

Előfizető gyűjtők 25%

KNOPP és STEINER
első magyar
cimtáblagyár ércöntöde
és
ÉREMVERDE

ajánlja mindennemű

tőzsde felirati tábláit

a legjobb kivitelben,

»«

 GYAR:

B U D A P E S T,

VI. kerület 0-utca 12. szám.

Építési árlejtés.

13647/894. A szegedi m. kir. dohánygyári telep kibővítése céljából egy második dohánygyártási épület állítandó fel, mely épületnek költségvetésileg megállapított építési összege 44.782 frt 77 krajczár.

Ezen építési munkának biztosítására 1895. január hó 19-én a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság hivatalos helyiségeiben (Budapest, Buda II. kerület, Iskola-utca 13. sz.) versenytárgyalás fog tartatni, melyhez az előírt kellekekkel és a megfelelő 5%-nyi bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság iktató hivatalában a versenytárgyalásra kitűzött napnak délelőtti 11 órájáig elfogadtatnak, megjegyeztetvén, hogy később benyújtott ajánlatok vagy pótajánlatok feltétlenül vissza fognak utasíttatni.

Az ajánlatok az összes építési munkákra nyújtandók be és azokhoz a bánatpénznek valamely állami pénztárnál történt befizetését igazoló pénztári elismervény csatolandó.

Köteles az ajánlattevő az ajánlatban kijelenteni, hogy szerződési es vállalt részletes feltételeket, melyek az ajánlati határozmányokkal és az építésre vonatkozó tervekkel és költségvetéssel minden hétköznapon reggeli 9 órától déli 12 óráig a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság IV-ik ügyosztályában, valamint a szegedi m. kir. dohánygyári igazgatóság irodájában megtekinthetők, ismeri és azoknak magát minden tekintetben aláveti.

Az építés befejezésének határidejéül 1895. évi szeptember hó 15-ik napja tüzetik ki.

Budapesten, 1894. december hó 29-én.

M. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság.